

Sygn. akt VI Ka 530/12

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2012r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

**Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)**

**Sędziowie SO Tomasz Skowron**

**SO Barbara Żukowska**

**Protokolant Małgorzata Dzieniszewska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2012r.

sprawy D. B.

oskarżonego z art. 278§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 9 maja 2012r. sygn. akt II K 1/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. B. uznając apelacje oskarżonego i jego obrońcy za oczywiście bezzasadne,

II. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

D. B. został oskarżony o to, że w nocy dnia 19 maja 2011r. we W., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, z otwartej stodoły usytuowanej na terenie posesji nr (...) dokonał kradzieży pilarki spalinowej marki P. (...) oraz nożyc do żywopłotu marki P. (...), o łącznej wartości 450 zł., a następnie z terenu tej samej posesji usiłował dokonać kradzieży motocykla marki Y. (...) o łącznej wartości 4000 zł., lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na spłoszenie przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę A. K.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 9 maja 2012r. w sprawie sygn. akt IIK 1/12:

I. uznał oskarżonego D. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył mu opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżyli oskarżony i jego obrońca.

Obrońca oskarżonego zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a mających wpływ na treść wyroku przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony D. B. dokonał

zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycje art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lubaniu.

Oskarżony zarzucił rażącą surowość kary z uwagi na to, że ma chorych rodziców i wniósł o zmianę wyroku poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacje oskarżonego i jego obrońcy są oczywiście bezzasadne.

Apelacja obrońcy sprowadza się do polemiki z oceną dowodów dokonaną przez Sąd i to polemiki nie popartej żadną głębszą argumentacją. Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodów, która to ocena była swobodna, zgodna z zasadami logicznego rozumowania, doświadczeniem życiowym i wiedzą i jako taka pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Absolutnie ocenie tej nie można zarzucić dowolności. Zespół dowodów przywołanych przez Sąd orzekający meriti jednoznacznie świadczy, że przypisanego w wyroku czynu dokonał oskarżony. Z zeznań pokrzywdzonego A. K. jednoznacznie można wysunąć wniosek, że kradzieży motocykla usiłowali dokonać ci sami sprawcy, którzy dokonali kradzieży pilarki i nożyc. O sprawstwie oskarżonego jednoznacznie świadczą okoliczności przywołane przez Sąd Rejonowy. Skoro w samochodzie, którym posługiwali się sprawcy krótko po kradzieży (niemal na gorąco) znaleziono przedmioty pochodzące z kradzieży na szkodę A. K., a nadto znaleziono tam portfel z dokumentami oskarżonego i jego telefon komórkowy, przy czym Sąd Rejonowy słusznie wskazuje na umiejscowienie tych przedmiotów – tj. kieszeń w drzwiach – portfel, siedzenie obok kierowcy – telefon komórkowy, to jednoznacznie świadczy, że oskarżony samochodem tym jechał – kierował nim. Skoro wersja oskarżonego w świetle zeznań świadków S. P. i P. S. o tym, że mógł zgubić dokumenty oglądając samochód na posesji P. S. jest zupełnie niewiarygodna i wręcz nieprawdziwa, a P. S. swój samochód przyprowadził na posesję ok. godz. 21.00 i nie było wówczas w nim ani dokumentów ani telefonu oskarżonego, to zestawienie tych wszystkich faktów prowadzi do jednoznacznego wniosku o tym, że sprawcą kradzieży był oskarżony wraz z inną nieustaloną osobą.

Rozumowanie i wnioskowanie Sądu Rejonowego jest prawidłowe, a ustalony stan faktyczny odpowiada rzeczywistości.

W kontekście obiektywnych dowodów wskazanych przez Sąd Rejonowy słusznie uznał on zeznania świadków A. P. i P. P. za nieprawdziwe. Ich ocena wyrażona w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest prawidłowa i Sąd odwoławczy w pełni ją akceptuje.

Sąd Rejonowy trafnie uznał, że oskarżony był sprawcą kradzieży pilarki spalinowej i nożyc do cięcia żywopłotu oraz, że usiłował dokonać kradzieży motocykla i czyn ten słusznie zakwalifikował jako występki z art. 278 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Na marginesie wskazać należy jedynie, że oskarżony w swojej apelacji de facto przyznał się do popełnienia przypisanego mu przestępstwa.

Z tych wszystkich względów apelację obrońcy uznano za oczywiście bezzasadną.

Kara wymierzona oskarżonemu nie **razi** swoją surowością. Jest ona bliska dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Współmierna jest do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i uwzględnia jego dotychczasową karalność. Karalność ta, dotychczasowy sposób życia oskarżonego nie dają podstaw do postawienia

pozytywnej prognozy kryminologicznej umożliwiającej orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności. Fakt choroby rodziców, nawet gdyby został udokumentowany, nie może być podstawą o orzeczeniu warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze wszystkie te okoliczności zaskarżony wyrok utrzymano w mocy – art. 437 § 1 kpk – uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk z uwagi na sytuację materialną oskarżonego zwolniono go od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

wyk. a.h.